

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 5572

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός

Τούς αιδ. Έφημερίους τών Ι. Ναών καί τών
Ιερών Μονών τής Ιεράς Μητροπόλεως ήμών

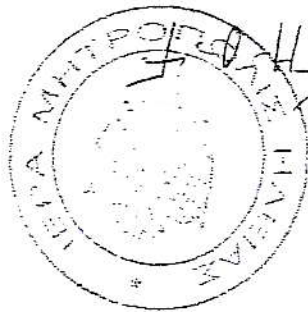
Έδοας τών

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Διά τής παρούσης σās αποστέλλω τήν ύπ' αριθμ. 3031/17-12-2020
Έγκύκλιον τής Ιεράς Συνόδου μέ θέμα: «Έπί τή πρώτη του Έτους καί περί
τής έναρξεως τών Έορτασμών για τά 200 Χρόνια από τήν Έλληνική
Έπανάσταση» καί παρακαλώ, όπως αναγνωσθή στο τέλος τής Θείας
Λειτουργίας τής 1^{ης} Ιανουαρίου 2021 αντί άλλου κηρύγματος.

Διάπτυρος προς τόν Τριαδικόν Θεόν ευχέτης.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Handwritten signature and initials.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πα' αναγ' αναγ'
επιβ. επιβ. επιβ.
+ 140

Δ/νσις : Γεωργίου Γενναδίου 14 - 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

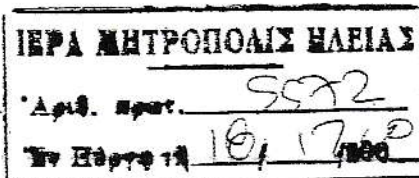
Πρωτ. 5531

Αριθ.

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ. 17η Δεκεμβρίου 2020

Διεκτ. 2326

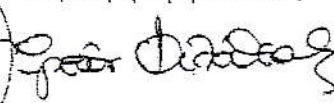
ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΘΕΜΑ: «Ἀποστολὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3031/17.12.2020 Ἐγκυκλίου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου»

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς
Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 16ης μηνός Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., δια-
πέμπομεν ὑμῖν, συνημμένως ὧδε, τὴν ὑπ' ἀριθ. 3031/15.12.2020
Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρακαλοῦντες ὅπως ἀναγνω-
σθῆ ἐπ' Ἐκκλησίαις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας
τῆς 1ης Ἰανουαρίου 2021 ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος καὶ ἐν συνε-
χεῖα ἀναρτηθῆ εἰς τὰς ἰστοσελίδας τῶν καθ' ὑμᾶς Ἱερῶν Μη-
τροπόλεων.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Κοινοποιήσις:

Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
Πολιτιστικῆς Ταυτότητος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ιωάννου Γενναδίου 14 - 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 5531

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ. 17η Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ.

ΔΙΕΚΤ. 2326

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3031

Πρός
τό Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Επί τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους καί περί τῆς ἐνάρξεως τῶν
Εορτασμῶν γιά τά 200 Χρόνια ἀπό τήν Ἑλληνική Ἐπανά-
σταση».

*«Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπί τάς κεφαλάς
ἡμῶν. Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος καί
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν»* Ψαλμός 65ος

Αδέλφια μας ἀγαπημένα,
Καλή καί εὐλογημένη Χρονιά!

Εορτάζουμε σήμερα τήν κατά σάρκα Περιτομή τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν ἑναρξη τοῦ νέου ἔτους 2021.
Τιμοῦμε τήν μνήμη τοῦ σοφοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Μεγάλου Βασι-
λείου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας καί ταυτοχρό-
νως εἰσερχόμεθα σέ μία χρονιά, ἡ ὁποία βρίθει διδαγμάτων καί
συμβολισμῶν.

Ἀρχίζει σήμερα τό ἔτος 2021, κατά τό ὁποῖο σύμπας ὁ Ἑλ-
ληνισμός καί κάθε ἀδούλωτο πνεῦμα θά τιμήσει, παρά τίς ὑ-
γειονομικές δυσκολίες καί μέ σεβασμό πρὸς τά ὑγειονομικά μέ-
τρα προφυλάξεως, τά 200 ἔτη ἀπό τήν Ἐθνική Ἐπανάσταση τοῦ
1821.

Ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὴν Ἐπανάσταση ὡς ἓνα πνευματικό γεγονός. Πανηγυρίζει τὸν Ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἀνεξαρτησία καὶ τὴν Παλιγγενεσία ὡς τύπο τοῦ διαχρονικοῦ ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς δουλείας τόσο τῆς ἐξωτερικῆς, ὅσο καὶ τῆς ἐσωτερικῆς, τόσο τῆς συλλογικῆς, ὅσο καὶ τῆς ἀτομικῆς. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει τὸ 1821 ὡς μία ἄλλη Ἐξοδο ἀπὸ τὴν νοητὴ Αἴγυπτο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ὑποδηλώνεται καὶ μὲ τὸν ἐξαιρετικὰ συμβολικὸ ἀγιογραφικὰ ἑορτασμό τῆς ἡρωικῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία συνέδεσε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸν ἑορτασμό τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, ὡς μερικὴ, δηλαδή, πραγμάτωση μέσα στὴν ἱστορικὴ συγκυρία τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας τοῦ ὅλου ἀνθρώπου (Τίτ. 3, 5).

Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καὶ ἐπιλέγει νὰ κατανοεῖ τὴν ἱστορία μὲ ὄρους μὴ γεωπολιτικούς διότι κατανοεῖ τὸν κόσμον μὲ ὄρους ἐσχατολογικούς. Γι' αὐτὸ ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ καὶ τότε καὶ τώρα καὶ πάντοτε «μωρία» καὶ «σκάνδαλο» (Α΄ Κορ. 18, 24). Ἡ Ἐκκλησία σκέπτεται μὲ ὄρους «λειτουργικοῦ χρόνου» καὶ τοῦτο διότι, ὡς φορέας τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θείου Λόγου, ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνη ἔναντι τῶν ἀνθρώπων πού τὴν ἀπαρτίζουν καὶ τοὺς διαποιμαίνει, νὰ μεταμορφώσει τὸν χῶρον καὶ τὸν χρόνο.

Τὸ τόλμημα τῶν προγόνων μας ἦταν μεγάλο! Τετρακόσια χρόνια ὑπὸ τὴν καταπίεση τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, κι ὁμως, ἐκεῖνοι κράτησαν τὴν πίστη, τὴν ἐθνικὴ ταυτότητα καὶ τὴν ἐλπίδα. Ἄλλα ἔθνη, ἂν εἶχαν ἔστω καὶ γιὰ λίγες δεκαετίες ὑποστρεῖ τὸν τυραννικὸ ὀθωμανικὸ ζυγὸ, θὰ εἶχαν ἀλλοτριωθεῖ. Ὡστόσο, ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπιβίωσε παρὰ τὸ παιδομάζωμα, τὰ σκλαβοπάζαρα καὶ τίς ἀναρίθμητες βιαιότητες, στηριγμένος στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, τὴν θυσία τῶν Νεομαρτύρων καὶ τὴν ἀγωνιστικότητά του.

Σᾶς καλοῦμε σήμερα νὰ κλίνουμε εὐλαβῶς τὸ γόνυ ἐνώπιον τῆς σεπτῆς μνήμης τῶν Νεομαρτύρων καὶ τῶν Ἡρώων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρῴας γῆς. Τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν δέιλιασαν μπροστὰ στὸ σπαθὶ τοῦ δημίου ἢ στὴν ἀγχόνη τοῦ ὀθωμανοῦ ἱεροδικαστῆ καὶ ὁμολόγησαν Χριστὸ Ἀναστάντα. Οἱ Νεομάρτυρες θυσίασαν τὴν ζωὴ τους γιὰ νὰ διατρανώσουν τὸ μήνυμα στοὺς Ὁρθοδόξους

Ἕλληνες ὅτι δέν πρέπει νά ἐξισλαμισθοῦν, δέν πρέπει νά γίνου-
ν ἐξωμότες, ὅτι μέλλον δέν ὑπάρχει χωρίς φῶς Χριστοῦ.

Οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν Νεομαρτύρων θά εἶχαν σώσει τήν
ζωή τους ἂν εἶχαν ἀλλαξοπιστήσει. Κι ὁμως, στάθηκαν ὀρθιοί
μέ ἦθος Χριστιανικό καί τόλμη Ἑλληνική. Προτίμησαν τόν μαρ-
τυρικό θάνατο παρά τήν ἀλλαγὴ πίστεως καί ἐθνικῆς συνειδή-
σεως. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι, ὅποιος χανόταν γιά τήν Ὀρθοδοξία,
χανόταν καί γιά τόν Ἑλληνισμό. Ὁ ἐξισλαμισμένος «τούρκευε»
καί γινόταν διώκτης τῶν Χριστιανῶν, τῶν μέχρι πρότινος ἀδελ-
φῶν του.

« ατ' ἀλήθειαν τοῦτο εἶναι θαῦμα παρόμοιον ὡσάν νά
βλέπη τινάς μέσα εἰς τήν καρδίαν τοῦ χειμῶνος ἐαρινά ἄνθη καί
τριαντάφυλλα ... Ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας νά βλέπη ἐλευ-
θερίαν!» Ἐτσι ἐκφράζει τόν θαυμασμό του γιά τοὺς Νεομάρτυ-
ρες, τοὺς μετά τήν Ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως καλῶς ἀ-
θλήσαντας καί ξίφει ἢ ἀγχόνῃ τελειωθέντας, ὁ Ἅγιος Νικόδη-
μος ὁ Ἁγιορείτης. Ὁ πολυγραφότατος Νάξιος μοναχός τοῦ 18ου
αἰῶνος κατέγραψε 87 συναξάρια Νεομαρτύρων στό περίφημο
«Νέον Μαρτυρολόγιον», τό ὁποῖο ἐξεδόθη τό 1799. Μεταξύ τῶν
Νεομαρτύρων τοὺς ὁποίους καταγράφει, περιλαμβάνεται καί ὁ
Φωτιστής τῶν σκλάβων, ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός (1714 –
1779), ὁ ὁποῖος ἐργάσθηκε ἀόκνως γιά νά ἀποτρέψει τοὺς ἐξι-
σλαμισμούς καί νά διαδώσει τήν Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία.

Οἱ Νεομάρτυρες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἀντιστασιακοί τῆς δου-
λείας, ὅπως τοὺς ὀνόμασε ὁ αἰμίμητος θεολόγος καί ἱστορικός
π. Γεώργιος Μεταλληνός. Οἱ ἀγιασμένες αὐτές μορφές, αὐτό τό
πραγματικό νέφος τῶν χιλιάδων Νεομαρτύρων, ἦσαν οἱ πρω-
τεργάτες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἄν αὐτοί δέν εἶχαν
θυσιάσθῃ γιά τήν Πίστη καί τήν Πατρίδα, δέν θά ὑπῆρχαν τό
1821 Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι γιά νά ἀγωνισθοῦν.

Ἡ Ἑλληνική Ἐπανάσταση ἦταν ἐπανάσταση ἐθνική καί
θρησκευτική. Δέν ἀντέγραψε καμία ἄλλη ἐπανάσταση οὔτε,
ἄλλωστε, θά μπορούσε νά ἐμπνευσθεῖ ἀπό ἰδεολογίες πού πε-
ριεῖχαν ἀθεϊστικά ἢ ἀντιεκκλησιαστικά μηνύματα. Ὁ Σπῆβεν
Ράνσιμαν, κορυφαῖος Βρετανός Βυζαντινολόγος τοῦ 20οῦ αἰ-
ῶνος, ἔγραψε στό ἔργο του «Ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησία ἐν Αἰχμαλω-
σία» ὅτι «στή διάρκεια τῶν σκοτεινῶν αἰῶνων ἡ Ὀρθοδοξία δια-

φύλαξε τόν Ἑλληνισμό. Ἀλλά καί χωρίς τήν ἠθική δύναμη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ ἴδια Ὁρθοδοξία ἴσως νά εἶχε συρρικνωθεῖ».

Τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ «δι' οὗ πάντοτε νικῶμεν» παρουσιάζει ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης στήν πρώτη Προκήρυξή του τῆς 24ης Φεβρουαρίου τοῦ 1821. Ἡ Φιλική Ἐταιρεία εἶχε ὀρίσει, ἤδη ἀπό τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1820, ὡς ἡμέρα τοῦ ξεσηκωμοῦ τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τήν 25η Μαρτίου, γιά νά καταδείξει τήν σύνδεση τῆς Παναγίας καί τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος. Τήν σύνδεση τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἑλλήνων ὡς Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας Του. Οἱ πρωταγωνιστές τοῦ Ἀγῶνα ὁμολογοῦν τήν Χριστιανική Πίστη τους καί σέ ὅλες τίς Ἐθνικές Συνελεύσεις θέτουν ὡς προοίμιο τῶν Συνταγμάτων τήν ἐπίκληση πρὸς τήν Ἁγία Τριάδα. Οἱ ὀθωμανοί, γνωρίζοντας ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος κληρὸς ἦταν ἡ πνευματική ἡγεσία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐκδικήθηκαν πρῶτους ἀπ' ὅλους Πατριάρχες, Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, Μοναχοὺς καί Μοναχέες. Καί τοὺς θανάτωσαν μέ τρόπο μαρτυρικό. Μεταξύ αὐτῶν ξεχωρίζει ἡ μορφή τοῦ Ἁγίου Ἐθνοῖερομάρτυρος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου Ε', τοῦ ὁποίου τό ἁγιασμένο λείψανο φυλάσσεται στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἀθηνῶν, μαζί μέ τὰ ἱερά λείψανα τῆς Κυραῆς τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἁγίας Φιλοθέης.

Ἦθελε ὄντως ἀρετὴν καί τόλμην ἡ Ἐλευθερία! Οἱ συνθήκες ἦσαν ἀντίξοες. Ἡ Ἱερά Συμμαχία ἀντιπάλευε τίς ἐθνικές ἐξεγέρσεις λαῶν πού διασποῦσαν τίς μεγάλες Ἀυτοκρατορίες. Οἱ Ἕλληνες ἦσαν λιγότεροι ἀριθμητικά, ἀλλά πέτυχαν νά ἐλευθερωθοῦν. Παρά τήν διχόνοια, ἡ ὁποία ἔθεσε σέ κίνδυνο τόν Ἀγῶνα, κατόρθωσαν νά σηκώσουν τό ἀνάστημά τους ἀπέναντι στόν ὀθωμανό δυνάστη, νά προτάξουν καί νά κατακτήσουν τήν Ἐλευθερία ἔναντι τοῦ θανάτου. Οἱ Ἕλληνες ὑπῆρχαν, ὑπάρχουν καί θά ὑπάρχουν! Ὅπως χαρακτηριστικά ἀπάντησε ὁ Ἐθνομάρτυς τοῦ 1821 Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός στόν ὀθωμανό διοικητὴ καί δήμιό του: «Ἡ Ρωμηροσύνη ἐν νά χαθῆ ὄντας ὁ κόσμος λείπει». Ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνισμός, δηλαδή, θά ὑπάρχει, θά ἐπιβιώνει καί θά ἀγωνίζεται μέχρι τήν συντέλεια τοῦ αἰῶνος.

Εἶδαμε ἀδελφοὺς νά χάνονται, ἀλλά δέν λιποψυχήσαμε! Εἶδαμε κατακτήσεις καί ἀπώλειες ἐδαφῶν, ἀλλά δέν σταματήσαμε νά ἀγωνιζόμαστε! Ἡ πίστη στόν Θεό, ἡ συνείδηση τῆς δι-

αχρονικῆς συνέχειας τοῦ ἔθνους, ἡ ἀγάπη μας γιά τά γράμματα, τό ἀντιστασιακό μας ἦθος, ἡ κοινοτική ἀλληλεγγύη, αὐτά ἦσαν τά πνευματικά ἐφόδια πού ὀδήγησαν στήν Ἐλευθερία καί θέριεψαν τό κίνημα τοῦ Φιλελληνισμοῦ.

Χωρίς νά ἀπελευθερωθοῦν ὅλα τά ἐδάφη ὅπου διαβιούσαν Ἕλληνες, ἐπί 400 χρόνια γιά τήν Νότιο Ἑλλάδα καί 500 χρόνια γιά τήν Βόρειο Ἑλλάδα, διατηρήσαμε ἄσβεστη τήν φλόγα καί δέν ἀπογοητευθήκαμε! Δέν ὑποδουλωθήκαμε ἠθικά καί πνευματικά. Ἦμασταν καί εἴμαστε πάντοτε ἐλεύθεροι Ἐλεύθεροι στήν καρδιά, ἐλεύθεροι στήν σκέψη, ἐλεύθεροι στό φρόνημα, ἐλεύθεροι στήν συνείδηση!

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Επιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, ἔχει προγραμματίσει 261 ἐκδηλώσεις σέ ὅλη τήν ἐπικράτειά Της γιά νά τιμηθεῖ ἡ μεγάλη Ἐπέτειος, ὀργανώνοντας ἐκδόσεις, συνέδρια, λατρευτικές συνάξεις καί καλλιτεχνικές ἐκδηλώσεις. Τό Πρόγραμμα βρίσκεται ἤδη ἀναρτημένο στόν ιστότοπο www.ekklisia1821.gr, τόν ὁποῖο δημιούργησε ἡ Ἱερά Σύνοδος εἰδικά γιά τίς Συνοδικές καί Περιφερειακές δράσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατά τό ἔτος 2021. Παράλληλα, κυοφοροῦνται συνεργασίες μέ τά Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα, τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση καί ἄλλους Φορεῖς.

Ἀδέλφια μας, ἐλάτε!

Εἶναι ὁ καιρός νά θυμηθοῦμε, νά μάθουμε, νά ἀναστοχασθοῦμε.

Γιά τήν Ἐλευθερία καί τήν Αὐτοδιάθεση, γιά τό Δίκαιο καί τήν Ἐνότητα, γιά τήν Ἀξιοσύνη καί τήν Φρόνηση.

Γιά τοῦ Χριστοῦ τήν Πίστη τήν Ἁγία καί τῆς Πατρίδος τήν Ἐλευθερία.

Γιά ὅλα ἐκεῖνα τά ἰδανικά πού μᾶς ἔκαναν φωτοδότες ἀγωνιστικότητας, πολιτισμοῦ καί προκοπῆς ἔχουμε τό χρέος καί τήν ἀπαράμιλλη τιμή νά ἐορτάσουμε κατά τήν διάρκεια τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ ἔτους τά 200 χρόνια του ἀναστημένου Γένους.

Κι ἂν νομίζουμε πώς οἱ δυσκολίες μποροῦν νά μᾶς νικήσουν, ἄς θυμόμαστε πάντοτε ὅτι ἀνασυστήσαμε τό Κράτος μας βασισμένοι στά ἰδανικά τοῦ '21, ἐνῶ ὅλα «τά ἴσκιαζε ἡ φοβέρα καί τά πλάκωνε ἡ σκλαβιά».

Εἶναι ἡ στιγμή νά τιμήσουμε τό αἷμα μας, νά κοιτάξουμε κατάματα τήν ἱστορία μας. Τούτη τήν ἱστορία, πού λάμπρυνε τό ἔθνος μας στά πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Τούτη τήν δόξα, πού στεφανώνει τίς θάλασσες καί τήν γῆ μας. Τούτη τήν πίστη, πού κρατεῖ ἀταλάντευτη τήν ἐλπίδα ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἀπό τήν Κρήτη ὡς τήν Θράκη κι ἀπό τήν Ἡπειρο ὡς τήν μαρτυρική μας Κύπρο.

Μέ γνώση γιά τό παρελθόν καί χριστιανική βεβαιότητα γιά τό μέλλον, οἱ Μεγάλες Ὁρες τοῦ ἔθνους μᾶς ὀδηγοῦν!

Ἐκ βάθους καρδίας εὐχόμεσθε πρὸς ὅλους τό νέο ἔτος νά εἶναι πάροχο παντός ἀγαθοῦ ἐκ τοῦ Νηπιάσαντος γιά τήν σωτηρία μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰρηνικό καί εὐλογημένο.

Μέ συγκίνηση, ὑπερηφάνεια καί πατρική ἀγάπη

- † Ὁ Αθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
- † Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καί Πλωμαρίου Ἰάκωβος
- † Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου Δημήτριος
- † Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων
- † Ὁ Διδυμοτείχου, Ὀρεστιάδος καί Σουφλίου Δαμασκηνός
- † Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης Ἀνδρέας
- † Ὁ Εἰάνθης καί Περιθεωρίου Παντελεήμων
- † Ὁ Ἄρτης Καλλίνικος
- † Ὁ Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
- † Ὁ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὠρωποῦ Κύριλλος
- † Ὁ Νέας Ἰωνίας, Φιλαδελφείας,
Ἡρακλείου καί Χαλκηδόνος Γαβριήλ
- † Ὁ Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας,
Βουλιαγμένης καί Βάρης Ἀντώνιος
- Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς
- † Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβές Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

Φίλιππος Φιλόθεος

Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος